

VESTI IZ SLOVENIJE

RACIONIRANJE v Jugoslaviji. — Tito je v svojem uzičnem govoru priznal, da dobiva v Jugoslaviji še vedno okrog 5 milijonov 400 tisoč ljudi racionirane življenske potrebščine. Priznal je, da je v deželi pomanjkanje. Ni pa povedal, da v deželah svobodne demokratične zapadne Evrope nobenega racioniranja in pomanjkanja več ni. Prav to dejstvo pa kaže, da komunizem izvaja svoj program na račun osnovnih potrebščin za življenje vsakega in slehernega državljanca.

ŽELEZNIŠKA konferenca. — Od 27. marca do 2. aprila bo v Dubrovniku mednarodna železniška konferenca. Pri konferenci bodo navzoči in bodo sodelovali delegati in zastopniki raznih evropskih dežel. Delegati bodo obiskali razna jugoslovnska turistična mesta.

NOVA RADIJSKA postaja. — 25. februarja je začela delati postaja Radio — Belgrad 2. Nova postaja ima moči 120 kilovatov in oddaja na valovih 236,6 metrov. Prva oddaja je bila v proslavo osvobodilne narodne fronte, ki je ta dan zborovala.

Vse radijske postaje so v Jugoslaviji v lasti države. Vse morajo delati propagando za komunistično stranko in vlado. Svoobodnih radijskih postaj in oddaj v Jugoslaviji ni nobenih.

DIPLOMATSKES spremembe. — Belgrajski radio poroča 16. februarja, da je bil odpoklican s svojega službenega mesta dr. Miloš Moskovljevič, jugoslovanski poslanik in minister v Egiptu. Na njegovo mesto je imenovan Milan Ristič, jugoslovanski minister v Švici in na njegovo

Vremenski prerok pravi:

Danes deževno, vetrovno in mrzleje. Popoldne bo morda celo sneg. Jutri deloma oblačno in mnogo bolj mrzlo.

Tri na dan

Nimamo dostikrat prilike čitati takih člankov, kakor jih je prinesel zadnji teden Glas SDZ, glasilo Slovenske dobrodelne zveze. Toliko pravega amerikanizma in pametne presoje ter krepke, naravnost povedane besede v času, ko človek ne sme sedeti na plotu, ampak se mora odločiti na desno ali na levo — treba je celega moža, da zapiše kaj takega, kar je zapisal avtor člankov v Glasu SDZ, naj bo že kdor hoče.

Seveda, rdeči kalini bodo začivkali in sekundirali jim bodo taki, ki pri vsaki priliki kapitulirajo pred komunisti. Pa le naj! Prepričani smo, da bodo pravi in lojalni Amerikanci take in podobne članke odobraval in da jih ne bo strah to tudi javno povedati.

Kdor ni čital teh člankov zadnji teden v Glasu SDZ, naj gotovo dobi list pri kakem članu SDZ in naj jih gotovo prečita. Odkril se bo moškim besedam!

Judith Coplon in Valentin Gubičev sta spoznana krivim

Kriva sta vohunstva proti Zed. državam; Gubičev je rodom Rus

New York. — Federalna porota je včeraj spoznala krivim Američanko Judith Coplon in ruskega državljana Valentina Gubičeva, da sta vohunila proti Zed. državam. Dekle je jemalo važne dokumente v državnem oddelku, kjer je bilo v službi in jih dajalo Gubičevu, ki je bil dodeljen ruskemu oddelku pri Združenih narodih.

Zasledoval ju je dolgo FBI in ob neki priliki zasačil na ulici v New Yorku ravno, ko je Coplon dajala Gubičevu v roke vladne tajne listine. Takrat šele so ju aretirali.

Največja kazen, ki jo more dobiti Coplon je 25 let ječe in \$10,000 globe. Gubičev pa 15 let ječe in \$20,000 globe. To je prvi slučaj, da bo obsojen v ječo kak ruski državljani v Ameriki radi vohunstva.

Sodnik jo je takoj poslal v ječo, kazen bo pa izrekel jutri.

Komunisti zdaj drug na drugega gledajo, komu naj zaupajo

Tovarši se nezaupno gledajo med seboj, boječ se izdaje

Washington. — Pred kongresnim odsekom je pred dvema tednoma izpovedal Matt Cvetič, da je bil med komunisti še nek drug član FBI in sicer neki George Dietze, glasbenik in engraver. Pittsburski komunisti so zdaj strahovito poparjeni in drug drugemu ne zaupajo več, ker ne vedo, komu naj še zaupajo, da je res pravi komunist in kdo ne.

Zdaj je pričal za zaprtimi vrati pred kongresnim odsekom tudi Dietze, ki je povedal, da je bil zadnjih 10 let med komunisti kot tajen agent FBI. V času, ko je bil med komunisti je redno obveščal FBI o delovanju komunistov v Ameriki.

Dietze je stopil h komunistom leta 1944, toda polna štiri leta prej se je trudil, da je dobil pri komunistih toliko zaupanja, da so ga sprejeli medse kot člana. Zdaj, seveda, ko sta oba Cvetič in Dietze poznana kot agenti FBI, je njiju delo med komunisti končano. Komunisti med seboj so postali pa nezaupljivi, ker ne vedo, če je še kdo med njimi, ki je tajen agent FBI.

NAJNOVEJŠE VESTI

Kansas City, Kans. — Od vzhodne Colorado, južne Wyoming, severne Texas in vzhodne New Mexico — je silen piš pograbil prah in pesek in ga nosil po prostiranih ravninah države Kansas in to tako nagosto, da je zatemnelo sonce. Zemlja ni imela dovolj moče, da bi se ubranila vetru. Ponemok je bil prah tako gost, da se ni videlo niti 50 jardov daleč.

Minneapolis, Minn. — V hudem snežnem viharju je hotel pristati na tleh velik prevoznik aeroplan, pa se pri tem zaletel v hiše v rezidenčnem okraju mesta. 15 oseb je bilo ubitih. V hiši, v katero je letalo tresčilo, so zgoreli vsi stanovanjci. Sosedne hiše so se tudi vnele od gazoline iz letala.

Poslanec Holifield, demokrat, je rekel, da bi ena sama dobro vržena sovražna atomska bomba paralizirala center naše dežele — prestolnico. Poslanec je stavil resolucijo, po kateri naj se postavi komisija sedmih članov, ki bi študirali ta problem ter prednesli rezultat predsedniku in kongresu do

NOVI GROBOVI

Grob v Jolietu
V Jolietu, Ill. je umrl 20. februarja naš zvesti naročnik Joseph Muren st., stanujoč na 156 Stone St. Zapuša 9 otrok in sicer 4 sinove ter 5 hčera ter 15 vnukov ter brata Louis Muren. V Ameriki je bil nad 50 let in skoro ves čas v Jolietu. Rojen je bil leta 1871 v Trebnjem, torej star ob smrti 79 let.

George Braidich
Kot smo že včeraj nakratko omenili je umrl George Braidich, stanujoč na 14211 Westropp Ave. Bil je star 62 let. Tukaj zapuša soprogo Albino roj. Wohlgemuth, doma iz Kranja, sinova George in Nick, hčer Alice omož. Brasek, vnuka Harolda, sestro Agnes Colnar v Buffalo, N. Y. in več sorodnikov. Doma je bil iz Brod Moravice, kjer zapuša enega brata in več sorodnikov.

V Ameriki je bil 45 let ter je bil član dr. Carniola Tent, 1288 T.M. Pogreb bo v četrtek popoldne ob 1:30 iz Želetovega pogrebnege zavoda, 458 E. 152 St. na Highland Park pokopališče.

Uršula Zala
Po dolgi bolezni je umrla včeraj zjutraj Uršula Zala roj. Filipčič, stanujoča na 8812 Vineyard Ave. Bila je stara 70 let. Doma je bila iz Orušice na Primorskem, odkoder je prišla sem pred 45 leti. Bila je članica dr. št. 139 SNP, podružnice št. 47 SZZ in Sv. Reš. Telesa.

Tukaj zapuša žalujočega soproga Antona, sinove: Jack Z. Draper, Anton, Frank, hčere Mary Vejlupek, Ann Marenda in Rose Kočevar, brata Franka Filipčič, v starem kraju pa eno sestro.

Pogreb bo v petek zjutraj ob 8:30 iz Louis Ferfolia pogrebnege zavoda in v cerkev sv. Lovrenca ob 9, od tam pa na Kalvarijo.

Julia Sabljar
Po več časa rahlega zdravlja je umrla Julia Sabljar, stanujoča na 4124 St. Clair Ave., stara 83 let. Pokojna je bila vdova. Zapuša sinova Jacoba, Johna ter 5 vnukov. Rojena je bila na Hrvaškem, kjer zapuša brata Jurija. V Ameriki je bila 40 let. Pogreb bo v petek zjutraj iz Želetovega pogrebnege zavoda, 6502 St. Clair Ave. Čas še ni določen.

Trgovinski tajnik na operaciji

Washington. — Trgovski tajnik Zed. držav, Charles Sawyer, je bil te dni na operaciji. Odstranili so mu žolčne kamne. Mr. Sawyer je star 63 let in doma iz Ohio.

ZDRAVNIK TRDI, DA ZRAK V ŽILAH NI UMORIL ŽENSKO

Manchester, N. H. — Pri obravnavi proti zdravniku dr. Hermann Sanderju, ki je obtožen, daje (kakor sam trdi) vbrizgal v žile Mrs. Borroto zrak, kar je povzročilo njeno smrt, in da je to storil, kakor je prvotno izjavil, da bi ji prihranil nekaj trpljenja. Bolnica je bolehal za rakom.

Zdravnik je pri pričevanju zdaj izpovedal, da je bila ženska ob času, ko ji je vbrizgal zrak, že mrtva. (Zakaj je potem ni pustil v miru?)

Včeraj je bil poklican k pričevanju dr. Richard Ford, patolog iz Harvard univerze. Ta je izjavil, da količina zraka, kolikor ga je vbrizgal Dr. Sander v žile Mrs. Borroto ni zadostovala, da bi umorila človeka in da če je ženska umrla je iz kakega drugega vzroka.

Včeraj je pričala za svojega moža tudi Mrs. Sander, ki je povedala, da je bil njen mož ob takratnem kritičnem času zelo zmučen in ves v skrbeh.

Oče westfalskih Slovencev je 60 letnik

Dne 23. februarja je obhajal 60 letnico župnik Teodor Tensundern, ki ga nazivajo in ljubijo westfalski Slovenci kot svojega očeta. K njegovi 60 letnici so prišli Slovenci z vseh strani Westfalije. Donela je slovenska pesem v pozdrav in častitki duhovniku, ki se je iz čiste ljubezni do slovenskih rudarjev naučil slovenščine in govoru in pisavi, da obvlada naš jezik kot bi bil rojen Slovenec.

Kot mlad duhovnik je prišel iz Westfalije v Slovenijo, živel med našimi ljudmi in prepotoval našo deželo. Precej dolgo se je mudil s svojim prijateljem, pok. dr. Markom Natlačenom v prelepi vipavski dolini. Župniku Tensundernu iz srca čestitajo vsi Slovenci in mu hvaležni kličejo: "Še mnogo let v zdravju in obilnem božjem blagoslovu!"

DAJ BRAT, DAJ SESTRA, SPOMNI SE BEGUNCEV S KAKIM DOLARJEM

Ob krsti Kristofa Columbus-a. — V katedrali v Ciudad Trujillo imajo krsto, v kateri počivajo zemeljski ostanki Kristofa Columbus-a. To krsto vsako leto dvakrat odprejo, da se prepričajo če so njegovi zemeljski ostanki še notri, kajti to je največji zgodovinski zaklad Dominikan republike. Na sliki je nadškof Ricardo Pittini, ki drži v roki zlat ključ, s katerim odklene štiri ključavnice na krsti.

Tito gradi veliko armadno silo, javljajo zanesljiva poročila

Dobršen del industrije se bavi z izdelovanjem orožja

Belgrad. — Eden izmed glavnih komunističnih voditeljev v Jugoslaviji je povedal, da gradi Tito "mogočno" armado, ki bo v stanu braniti deželo proti vsem napadom.

Moše Pijade, eden izmed glavnih Titovih svetovalcev, je govoril v srbskem mestu Valjevo, da je dobršen del industrije zaposlen s tem, da izdeluje vse, kar je potrebno za obrambo dežele.

Ta izjava je pomembna ob tem času zato, ker se bodo v kratkem vršile orožne vaje sovjetskih čet na Madžarskem, v Romuniji in Avstriji, nedaleč od jugoslovanske meje. Jugoslavija ima danes pod orožjem okrog 500,000 mož.

RAZNO BLAGO SE ZDAJ DOBI PRI PRINTZ-BIEDERMAN

Prvič v 58 letih daje firma Printz-Biederman publiki na razpolago razno blago z velikimi prihranki. Vključno v razprodaji, ki je zdaj v teku, so tudi velike izbire raznih ostankov, volnenih in worsteds, ki so pripravljeni, da si iz njih naredite za veliko noč suknje ali obleke. Na razpolago so tudi gumbi, podloge in razne pritilidine.

Printz-Biederman Co. je odprta ob delovnikih od 9 zjutraj do 4 popoldne, ob sobotah pa od 9 dop. do opoldne. Kdor želi najboljše blago, naj pride kmalu. Tukaj ne prodajajo nobenih izgotovljenih oblek ali sukenj po cenah na drobno.

Niti pisatelji ne smejo udariti policaja

Pariz. — Novelist Koestler je bil obsojen na 10,000 frankov globe, ker je udaril nekega policista. Priznal je, da se ga je bil nekoliko preveč nalezal.

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Obisk iz Minnesote — Iz Chisholm, Minn. je prišla na obisk v Cleveland Mrs. Mary Laurich. Prišla je k družini svojega sina Mr. in Mrs. Kordish, 13515 St. Clair Ave., kjer so kupili zalo punčko Mary Louise. V Clevelandu ima mnogo sorodnikov in prijateljev, katere bo skušala obiskati za časa svojega bivanja tukaj. Prijatelji jo pa lahko obiščejo na gornjem naslovu ali jo pokličejo po telefonu GL 1-8556. Mrs. Laurich je pridna zastopnica našega lista na Chisholmu, prej je bil pa njen soprog, pokojni Frank. Mrs. Laurich želimo prav veselo bivanje v naši metropoli.

Vesela vest — Pri družini Mr. in Mrs. Louis Leirer, 730 Lorain St., Toledo, Ohio, so se oglasile rojenice ter jim prinesle krepkega sinkota prvorojenca. Materino dekleško ime je bilo Mary Turk, hči Mrs. Frances Turk iz 1102 E. 66. St., ki je zdaj postala že drugič stara mama. Čestitke!

Iz bolnišnice — Frank Zagorc, 18608 Keweenaw Ave. se je povrnila iz bolnišnice. Tem potom se želi zahvaliti za obiske in kartice.

V bolnišnico — V Glenville bolnišnico se je podal Peter Coleman iz 986 E. 218. St.

Vrnitev iz bolnice — Iz bolnišnice se je povrnila Mrs. Frances Majer, 6732 Edna Ave. Tem potom se želi zahvaliti vsem za prijazne obiske, za poslana darila, cvetlice in številne kartice.

Pozdravi iz Kalifornije — Iz sončne Kalifornije, iz Los Angeles, pošiljata tople pozdrave nekdanja Clevelandčana, Mr. in Mrs. Mike Udovich. **K molitvi** —

Članice podružnice št. 47 SZZ naj pridejo molit za pok. Uršulo Zala v četrtek zvečer ob 8 v Ferfoliatov pogrebni zavod, v petek zjutraj naj se pa po možnosti udeleže pogreoa.

Važna seja — Jutri popoldne ob 1 bo imel sejo ženski odsek Kat. Lige v šoli sv. Vida. Uredilo se bo račune od zadnje prireditve in drugo.

Na sejo — Gospodinski klub SDD na Recher Ave. bo imel sejo jutri zvečer ob 7:30 v navadnih prostorih.

Cestitamo — Pogrebnik Josip Žele obhaja danes 83-rojstni dan. Pred enim mesecem se je podvrget težki operaciji, ki jo je srečno prestopal, toda je še vedno pod zdravniško oskrbo. Drugače je pa kar še pri moči. Želimo mu še dolgo let bivanja med nami.

Eisenhower bo kandidat če ga bodo hoteli

New York. — Glavni političarji, ki so bili prej za Deweya, bodo zdaj za generala Eisenhowerja za predsedniškega kandidata in trdijo, da ga bo lahko pregovoriti, da bo kandidiral, če bo videl, da ga dežela splošno želi. Edino, če bo senator Taft v Ohio zopet izvoljen, potem bo hotel on biti kandidat za predsednika.

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Henderson 1-0623 Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto; za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto. Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year; \$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.
Canada and all other countries outside United States \$10 per year. \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

MARCH 1950
SUN MON TUE WED THU FRI SAT
1 2 3 4
5 6 7 8 9 10 11
12 13 14 15 16 17 18
19 20 21 22 23 24 25
26 27 28 29 30 31

Entered as second class matter January 6th 1908 at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the act of March 3rd 1879.

83

No. 47 Wed., March 8, 1950

Sveta naloga zahodnih demokracij

"Katoliški Glas," list Slovencev v Gorici — Italija, ima 15. febr. 1950. naslednji uvodnik:

Vsi zastopniki tujih časopisov, parlamentov ali bank, ki potujejo po Titovi Jugoslaviji, lahko ugotovijo eno: da tam ni svobode, da ni dovoljen niti eden opozicijski časopis, da jim ljudstvo ne upa povedati resnice, če tudi se lahko svobodno gibajo med njim, ker se vsakdo boji strašnih posledic. Odlični ameriški časopis "Time," ki je pred kratkim poslal svojega dopisnika v Jugoslavijo, je objavil krasen, nad vse zanimiv in resničen članek o Jugoslaviji, ki jo imenuje "Titotolitaria." Potrdil je vse, kar smo mi že davno vedeli: da mora ljudstvo neusmiljeno garati, stradati živeti v obleko, da je Titov režim še bolj komunističen kot ruski, da Tito neusmiljeno preganja vero in Cerkev, da ni politične svobode, da vse prebivalstvo živi v neprestanem strahu pred tajno policijo (UDBA) in da ni res, kar so poročali o Jugoslaviji angleški laburistični poslanci, ki niso hoteli videti, kako ljudstvo trpi, marveč pojejo hinavske slavonspeve Titu in njegovim komunistom.

Beograjski komunistični dnevnik "Borba" je zaradi tega članka zelo napadel tednik "Times" ter nekatere druge ameriške časopise in pa vatikanski radio, ker trdijo, da jugoslovanska vlada preganja katoliško cerkev. "Time" je namreč med drugim napisal: "V Jugoslaviji je katoliška cerkev pod najstrašnejšim pritiskom. Na stotine duhovnikov so porinili v tisoče zaplji." Ali ni to preganjanje Cerkev? Najbolj zanimivo pa je, da "Borba" v istem članku sama priznava, da je bil pred kratkim zaprt generalni vikar beograjske nadškofije g. Janez Jenko. Zaprli so ga seveda pod lažno obtožbo, da je "kupčeval z dolarji in skrival ljudi, ki jih iščejo oblasti." Prav tako so komunisti povzročili smrt velikega narodnega delavca in bivšega senatorja, sivolasega g. Franca Smodeja, ki je veliko delal za Slovence na Koroskem, kjer je bil svojčas kaplan. Trpel je na zapeki in se je zatekel v bolnišnico, kjer bi ga lahko rešili z enostavnim klistiranjem, pa se mu ni približal noben zdravnik in nobena bolničarka tako, da je moral v velikih mukah umreti. Odklonili so mu celo prošnjo, da bi ga smel obiskati kak njegov sobrat duhovnik, da bi mu podelil zakramente za umirajoč. Tako so namerno povzročili njegovo smrt.

Nič boljše kot z versko svobodo ni s politično svobodo. Novi volivni zakon sicer dopušča opozicijske kandidatne liste, toda kaj to pomaga, ko pa UDBA zapre vsakogar, ki bi imel pogum nastopiti poleg komunistov pri volitvah. Nekaj takega so poskusili Grolovi demokrati v Beogradu. Zanašajoč se na ta volivni zakon in na ustavo, so hoteli ustanoviti zakonito nekomunistično stranko. Izdali so proglas, v katerem so med drugim napisali, da so ruski komunisti sovražniki št. 1, domači komunisti pa sovražniki št. 2, in da je treba Jugoslavijo rešiti komunizma. Tajna policija je potem takoj zaprla 15 članov te skupine in jih postavila pred sodišče. Razprava proti njim še traja.

Tito pa igra pred zunanjim svetom komedijo "demokracije in svobode." Ker je gospodarsko popolnoma na tleh, je preko novega ameriškega poslanika Allena zaprosil 6 milijonov dolarjev posojila pri mednarodnem denarnem skladu, 15 milijonov dolarjev pri ameriški import-eksportni banki ter 25 milijonov dolarjev pri svetovni banki.

Pravijo, da bo vsa ta posojila tudi dobil. Toda, ali se zahodni zavezniki zavedajo, da bodo porinili nož v hrbet trpečega ljudstva, če bodo podprli Tita brez vsakršnih pogojev? Pravijo, in to verjamemo, da jim je Tito potreben v boju proti Stalinu. Razumemo, da se Zahod poslužuje Tita v svetovni strategiji proti Stalinu in njegovemu imperializmu, ki je nevaren za ves svobodni svet, toda temu dodajemo slovesno vprašanje, ali se to ne da doseči drugače kot s preziranjem svetih načel o demokraciji in svobodi in z dopuščanjem, da mora veličanska večina jugoslovanskih narodov nezno trpeti? Če se zahodni svet naslanja na demokratična načela in svobodo ter se za ta načela bori, potem mora biti dosleden in zahtevati, da jih spoštuje tudi Tito, če hoče dobiti od Zahoda gmotno pomoč. Zatiiranemu ljudstvu so zavezana usta in tega ne more povedati. Do nas pa njegov glas le dospe in zastopniki tega ljudstva nas prosijo, naj zavpijemo v svet to njegovo željo in krik mi, ki smo še svobodni in lahko to storimo.

Resnica o novih volitvah

V Jugoslaviji so za dne 26. marca razpisane volitve v federalni parlament. Koncem januarja je bila imenovana volilna komisija za ljudsko republiko Slovenijo. Komisiji predseduje dr. Teodor Tomišek, predsednik Vrhovnega sodišča Ljudske Republike Slovenije. V komisiji so sami člani komunistične Ljudske Fronte in visoki uradniki Titove vlade. Kandidate je postavila sama vladna stranka, Titova Ljudska Fronta. Podpredsednik vlade Kardelj je izjavil, da je namen teh volitev, da izginejo zadnji ostanki buržuazne družbe in razrednih razlik. Še vedno je v veljavi zakon, da se vsak izvoljeni poslanec more odpoklicati in postaviti pred sodišče, če nasprotuje Titovi vladi. To se je doslej že zgo-

dilo v več slučajih. Najbolj znan je v svetu odpoklic in obsodba bivšega podpredsednika prezidija Federativne Republike Jugoslavije, Dragoljuba Jovanoviča, v Sloveniji pa za por in obsodba bivšega poslanca in člana slovenske vlade Franca Snoja. Volilci tudi pri naslednjih volitvah ne bodo imeli druge izbire kot voliti kandidate vladne komunistične Ljudske Fronte ali pa metati svoje glasove v prazno skrinjico. Kakih demokratičnih določil novi volilni zakon nima.

Vsi za enega, eden za vse

P. Bernard Ambrožič

Nič se ni dognanega v zadevi zboljšanega begunske vselitvene postave. Ni sicer zaspalo, do kake odločitve pa le ne pride. Eni tako, drugi drugače, kje bodo končno skupaj prišli, če sploh bodo — kdo ve?

Saj je kar hudo, ko prihajajo pisma na Slovenian Desk in na Ligo, češ, zdaj boste pa lahko tudi tega in tega spravili v Ameriko, ko imamo novo in boljšo postvo za begunce. Žal, spet in spet moramo odgovarjati: Zmogli ste se! Za enkrat je vse šele pri besedah. Upamo, ne zanesemo se pa ne.

* * *

To je sicer pusto in za mnoge kar žalostno dejstvo, toda žal, meni se zdi neko drugo dejstvo še bolj pusto in žalostno. To namreč, da zadnje čase sploh komaj še dobimo kakega sponzorja med Slovenci. Če ima pri tem ostati, nam bi kak zboljšanje in razširjen begunski zakon kaj malo pomagal. Na podlagi sedaj veljavne postave prav lahko spravimo še kak tisočak nadaljnjih beguncev v Ameriko, ki zdaj še čakajo na sponzorje in prosijo zanje, pa sponzorjev od nikoder ni. Dr. Krek je dal objavljati dolgo vrsto imen in naslovov, pa koristi je bilo od tega primeroma malo. To res ni veselo za nas.

Morda bi se pa le dalo spet kaj izdrezati, ko ste imeli nekaj mesecev "oddiha" tamle od jeseni sem. Do takrat je kar lepo šlo, vloga za vlogo je romala čez morje. Potem je prišel zastanek, kakor da smo prišli do konca. Ali kakor da je kdo zaklical: Pricesja, stoj! Morda smo se pa med-tim odpočili in bi bil zdaj čas, da napravimo poskus (da, vsaj poskus!) za nov zalet.

* * *

Kakih samcev — fantov ali "slamnatih vdovcev" kot jih postavlja nekako na prangar nekdo v Argentini — se že še kdo usmili. Družine pa skoraj nimajo več šans, tako je podobno. In vendar je še vedno lepo število družin med begunci, ki jih je prav škoda pustiti v Evropi ali jih poslati v kako drugo deželo.

Zato sem se namenil, da bom kar iz koloni znova objavil nekaj imen družin, ki so mi od raznih strani močno priporočene. Morda so kake druge, ki bi še bolj zaslužile javnega priporočila, toda njihova imena niso bila tako živo postavljena pred moje oči kot ta. Skušajte no vsaj za to navedene najti sponzorje. Saj ni treba, da bi tisti, ki ta imena berete, res kar sami postali njihovi sponzorji. Poskusite jih priporočiti temu ali onemu znanцу, pa četudi govorite o zadevi večkrat, počasi se le utegne stvar prijeti in pognati koreni.

No, zdaj pa preidimo na imena zgoraj navedenih družin.

A.

ANŽIČ Jože, 38 let star, doma iz Dobrunj pri Ljubljani, po poklicu mesar in kmet. Zna tudi še kaj drugega. Ženi je ime Marija. Imata tri otroke, Mira ima 14 let, Milena 9 in Anka 3. Bivajo v taborišču Špital.

AVSEČ Franc, 36 let, iz Kleč pri Ljubljani. Mož je mehanik in vodovodni instalater, prime za vsako delo. Ima sina Francika, ki je star 9 let. Živita blizu Muenchena v Nemčiji.

B.

BILANDŽIČ Jožef, 39 let, po rodu Hrvat, krojač. Voljan je

prijeti za vse. Žena Marija je Slovenka iz Pišec. Imata hčerko Grozdano, 3 leta staro. Živijo v taborišču Trofaiach v Avstriji.

BOHINC Franc, kmet, mehanik, električar itd. Ženi je ime Ljudmila, otroke imata štiri, stari so od 9 do 14 let. Bivajo v Špitalu na Koroskem.

D.

DOMINES Victor, 37 let, doma iz Kovorja pri Kranju. Mož je ključavničar in mehanik, zna voziti avtomobil in še kaj drugega. Žena Terezija. Imata 4 otroke od 3 do 15 let. Naslov: Špital an der Drau.

F.

FILÍPEK Mihael, 41 let, kmet in kar spada zraven. Žena Ivana in hčerka Miroslava, dve leti. Bivajo v Celovcu.

FISINGER Alfred, 44 let, organist in sploh velik godbenik, pa še za marsikaj drugega poraben. Žena Metodija, otroci so 4, od 3 do 13 leta. Stanujejo v taborišču Trofaiach. Vsak jih zelo priporoča, nihče jim ne najde — sponzorja. . .

G.

GORŠE Johann, 35 let star, z ženo in hčerko Traudi, 5 let staro. Je zdar po poklicu, biva v okolici Muenchena v Nemčiji.

H.

HEFERLE Rudolf, z ženo Florjano in petimi otroci, biva v Landshut, ameriška cona Nemčije.

HORVAT Franc, kmet, z ženo Katarino in štirimi otroci od 5 do 20 let. Oče ima 47 let. Bivajo v Špitalu v Avstriji. Doma iz Vinice.

HRIBAR Anton, 33 let star, krojač z ženo in dveletnim sinom, biva in čaka na emigracijo v Celovcu v Avstriji.

HRIBAR Vincenc je 47 let tar kmet ki z ženo Marijo, hčerko Justino (18 let) in sinom Jernejem (27) živi v Celovcu. Oče je tudi mizar.

HRIBAR Vinko je star 25 let, čevljar in kmet. Ima ženo in dva otroke v starosti 3 in 1 leto. Žive v Špitalu.

J.

JANČIGAJ Jožef (60) let star) z ženo n tremi otroci v starosti 11 do 20 let, živi v Salzburgu v Avstriji. Po poklicu je klepar.

JUSKEVIČ Simen je star 57 let, ima ženo in 27 let staro hčer. Po poklicu je kmet. Žive v Italiji v taborišču San Antonio.

K.

Kajfež Matija (64) s sinom Milanom, ki je zobotehnik, in hčerko Cveto, ki je šivilja, bi tudi rad prišel sem. Živi v taborišču Špital.

KIMOVC Franc, 45 let star, z ženo in 4 otroci v starosti od 2 do 11 let, žive v Špitalu v Avstriji, kmet po poklicu, išče sponzorja. . .

KNAP Franc, kmet in mizar, iz taborišča Špital v Avstriji, zase in ženo in 6 otrok (od 2 do 14 let) prosi sponzorja. . .

KOSTANJEK Ivan (32 let) z ženo in hčerko Helgo (5 let), živi v Moosburgu v Nemčiji. Je zidar, mesar, mizar, električar in kmet.

KOVACIČ Feliks (44 let) star z ženo in dvema otrokoma (1 do 11 let), je tekstilni delavec. Žvi v taborišču Kellerberg.

KRULC Franc, 42 let star kmet z ženo in sedmimi otroci, živi v taborišču Špital. Z njim je tudi tašča Frančiška Cerar.

LOGONDER Franc, živi v

Špitalu. Je kmet, žena šivilja. Imata štiri hčerke v starost od 4 do 19 let.

* * *

Toliko prosilcev za danes. Prihodnjič pa nadaljujem. Zelo bi bil vesel, če bi do prihodnjic že nekaj sponzorjev se oglasilo. Poskusite! Morda bo pa le šlo! Odpri še malo srce!

Javite sponzorje na naslov: League of Ctholic Slovenian Americans, 62 St. Mark's Place, New York 3, N. Y.

Moji prvi vtisi o Ameriki

Cleveland, O. — Ko sem prišla v začetku druge polovice lanskega leta čez široko "lužo" iz Evrope v Zed. države, sem začela že v pristanišču ob izkrcanju "loviti vtise," pa vse do danes jih pobiram. Z odprtimi očmi hodim po cestah, stopim v hiše, na cestno železnico, med nove in stare prebivalce, sploh v družbo vakovrstnih Amerikancev. Zaidem kolo, morda po nesreči, med tovariše — Posnemam na ploščo spomina, slike, vesele in žalostne, žive in mrtve "sklice" človeških življenj.

Čas imam, zanimanje tudi, pa kolovratim po božjem svetu, — med ljudmi človeškimi. Kadar pa pišem, s humorjem pomešam realnost, pa je slika lepa.

Da me ni strah in da manj potrosim, ker itak "kumerna" blagajna me ne financira, vzajem s sabo našega Benjamina in podplate pod pazduho. Mahava jo peš po Clevelandu, pa sva srečna, v zavesti zdravja in mladosti.

Mali bratec je pravi navihanelec in me neprestano beza, da mu odgovarjam, na sto in več njegovih otroških vprašanj. Koga pa naj sirotek tudi kaj vpraša, če mene ne, ko sva tako osamljena v tujini. Vse najine brate in sestre, kar jih ni med vojno umrlo (nasilno), so s tisočji Slovencev vred poslani, no, oni . . . rdečim banditom, kateri so jih poslali po mučniški vneec v nebesa. Da ne bo kdo pet užaljen, jih ne imenujem krivice smrti tisoče naših najboljših Slovencev. Saj zanje ve Bog, ki jih bo plačal. Krivica se maščuje rada že na tem svetu. Pravica in resnica sta se preselili iz svetea na nebesne planete. Kdaj se vrnete, se ne ve, a vendar ju naša srca iščejo vsepovsod.

Pa pojdimos k vtisom. . . Vsaokovrstni so se nabrali, Benjamin jih ima že polno malho. Prvi moj vtis v New Yorku je bil v solzah od ganjenosti. Stopali smo izmučeni po mostičku z ladje, obloženi z majhno prtljago, matere z živo, tudi kriččoč, stopili na trda tla in s par koraki smo se znašli v poslopju. Tu so nas obkolili in nasmejanih obrazov obsipali z vprašanji prvi Amerikanci. Z jestvimi smo bili obkladani in to vse brezplačno, pijača topla, se nam je posebno prilagela, najbolj nam je pa ugajala ljubeznivost vseh spremljevalcev naše "uboge raje."

Solze so me polile, ki so bile posledica moje prepolne posode čustev nad prvimi vtisi. — Prvi vtis na Ameriko je bil torej v ganjenosti nad ljubeznivostjo Amerikancev. Ko smo nadaljevali pot v notranjost dežele, — proti svojemu cilju, sem povsod naletela na prijazne ljudi in predvsem uradne in službujoče osebe so bile kakor čisto ogledalo, v katerem smo začeli gledati novo deželo, kot nekako objubljeno deželo, kjer smo našli domačnost in razumevanje za naše srčne bolečine.

Naša srca so se umirila od bojazni nad neznanu bodočnostjo v novem svetu. Nič čuda, če je človek v dvomih in brez posebnega upanja, da mu, bo tuji, na dala, kar pogreša že vsa prevojnata leta in tudi več časa prej ker življenjska šola nam je bila trda. Razočarali so nas evrop. ki zavezniški in sploh vsakdo, kdor je imel besedo med begun-

ci po taboriščih. Sicer smo imeli še neko upanje, da nam prekomorske dežele lahko izboljšajo situacijo, posebno Zed. države smo si predstavljali za košček raja, katerega je vsak begunec težko čakal. Ali, ali, kdo ve, kako bo tam. . . ta misel nas je spremljala do prihoda na ameriška tla. Zato smo pa z vso pazljivostjo si ogledali svojo novo domovino in ljudi, da smo si ustvarili prvo sliko o Ameriki.

Ta slika pa postaja z dnevi in meseci bolj natančna, pestra in posameznikom raznolična, kakor zna pač kdo gledati in ceniti sončne in senčne strani zemeljskega planeta.

Skušala bom opisati svoje vtise in spomina vredne odlomke z življenja v Ameriki. Morda bo kdo kaj skritiziral, kar bom napisala, pa vendar pisati hočem. Kritika je v politiki, v privatnem življenju in povsod, kjer je množica ljudi. Včasih je kritika koristna, mnogokrat pa prav nič. Bodisi tako ali drugače, biti moramo optimisti, poglejmo realnosti v oči, s treznim presojanjem o dobrem in zlu.

Alenka.

Oh zdaj gremo . . .

Willard, Wis. — Kdo pa in kam? Zdaj je pa že javna tajnost: P. Odilo gre v Lemont. Naš slovenski pregovor pravi: "Nova metla dobro pometa!" In če se je kdaj ta pregovor uresničil, se je gotovo zdaj uresničil pri slovenskih frančiškanih. Dobili smo novega komisarja v osebi p. Aleksandra Urankarja. In ta je tako pošteno prijel za metlo, da je pometel vse frančiškanske župnike — prizanesel je samo enemu — pa ne p. Odilu. Tudi on je prestavljen iz Willarda v Lemont. Prišlo je malo nepričakovano, toda ubogati je treba. In tako p. Odilo te dni jemlje slovo od Willarda in od vojih ljubljenih faranov.

V torek 28. febr. zvečer so se farani zbrali v cerkveni dvorani, da stisnejo roko svojemu dosedanjemu dušnemu pastirju. Ravno tisti večer je bil na Willardu tak strašen snežni vihar, da je marsikatera kara, ki je bila namenjena na Willard, otapla v snegu, nekateri pa niso upali niti poskusiti, da bi šli od doma. Pa vseeno se je zbralo kar častno število faranov.

Otroški zbor je najprej zapel pesem pastirju v slovo in Dolores Malnar je spregovorila besedo zahvale in slovesa. Nato je bila večerja, ki so jo pripravile naše matere. Stoloravnatelj je bil nam vsem priljubljeni Mr. Perushek, ki je sam v imenu fare spregovoril in povdaril poglobitve smernice župnikovanja P. Odila. Nato je poklical k besedi Rev. Novaka iz Greenwooda, ki je predvsem povdarjal, kako je živel na Willardu v zadnjih dveh letih slovenska pesem po prizadevanju p. Odila tako v cerkvi kot zunaj cerkve. Ta pesem bo še dolgo živela v teh krajih v spomin na p. Odila.

Nato je bil poklican k besedi p. Leo, ki je govoril v angleškem jeziku, ki je predvsem povdarjal, da je največje delo p. Odila na Willardu to, da je dobil in poklical v faro dve šolski sestri za vzgojo otrok, zavedajoč se, da je dobra vzgoja otrok dobrih časov mati.

V imenu beguncev je izrekel kratko besedo zahvale Aljoša Metlikovič, ki je povdarjal, s kakšno ljubeznijo je p. Odilo delal za begunce in je nabiral sponzorje po vsej fari. Novonaseljenci se bodo tega vedno s hvaležnostjo spominjali.

Na koncu je bil poklican k besedi p. Odilo sam, ki je povdarjal, da je prišla prestava nepričakovano, ni si je želel, pa tudi ni prošil zanjo, rad je bil na Willardu med farmarji, pa tudi rad gre iz Willarda, ker tako zahteva pokorščina in ker gre k

Mariji Pomagaj na Ameriško Brezje. In kdo ne bi šel rad k Materi. Prosil je farane, naj ne zamude nobene prilike, in naj se ne vstrašijo nobene žrtve, kadar gre za vzgojo mladine. Rekel je, da se mu je zdelo vedno, kadar koli je stal pred willardskimi otroki, da vidi pred seboj lepo vezano knjigo, toda če to knjigo odpre, je vsak list te knjige prazen, nepopoln. In te liste je treba popisati in prevažno je, kdo bo te liste popisal. Naše sestre redovnice imajo najlepšo pisavo. One naj popišejo to knjigo. Poslavlja joči se župnik je resno povdaril, kako težko je v teh časih dobiti sestre — niti škofje jih ne morejo dobiti. Willard pa je tako srečen, da jih ima. To delo je treba nadaljevati in nihče ne razume verskega in farnega življenja, kdor ne razume važnosti katoliške vzgoje. "Ob vsaki priliki," je rekel p. Odilo, "bom rad prišel pogledat zopet na Willard, če se bo delo katoliške vzgoje nadaljevalo, daleč pa se bom izognil Willarda, če bi započeto delo zastalo po krivdi faranov. Sestre so največji blagoslov za faro. Šele v večnosti bomo to razumeli!"

Pevski zbor je hotel zapeti nekaj pesmi v slovo, toda radi viharja več kot polovico pevcov ni moglo priti. Toda p. Odilo lahko takoj ustvari nov zbor: kar začne peti in vse potegne za njim. In smo peli in zopet peli. H koncu je p. Odilo vse povabil na romanje v Lemont in je vsakemu faranu stisnil roko z besedo: Na svidenje v Lemontu pri Mariji. — Poročevalac.

Odmevi iz Titovine ali gorke iz "raja"

Tedaj ko sta bili še prijateljici, je prispela iz Rusije v Titovino večja pošiljka kurjih kljunov.

"Čemu nam bodo kljuni?" so godrnjali uradniki na prevoznih postaji.

"Zato, da bodo koruzo zobali," so nekateri hitro uganili.

* * *

Urša iz Titovine je bila med vojno velika prijateljica partizanov. Zdaj so volkovi slekli svoje ovčje oblačilo in revici je ostalo samo še upanje v boljše čase. Oni dan je vsa vesela pripisihala k vaškemu studentcu. "Rešitev se bliža," je gostolela. "Titovci se poslavljajo; z davčnega urada sem prejela pismo in pravijo, da me zadnjič opominjajo. . ."

ČE VERJAMETE AL PA NE

Boss se je vrnil od kosila. S seboj je prinesel vseporno dovtop in šal, ki si jih je nabral od prijateljev v restavraciji. Vso pot jih je ponavljal, da ne bo katere dobre pozabil, ko jih bo začel stresati v uradu svojim podložnim v zabavo in kratek čas.

Ko si je slekel suknjo in je odložil klobuk, se je vsedel na svoj mehki stol, prižgal cigaro, zatem je pa sklical okrog sebe vse svoje podložne, da se bo pasel, ko se bodo smejali in občudovali njegov humor.

In jih je začel vleči izpod pazduhe. Vsi so se smejali in se režali in boss je užival. To se pravi, vsi so se smejali, samo ena izmed uslužbenk se je držala resno, kot bi nič ne slišala.

"Kaj je pa s teboj?" ji zakliče užaljeni boss, "kaj nimaš nobenega smisla za dobro šalo?" "Imam smisel, imam," se odreže dekle, "ampak meni se ni potreba smejati vašim dovtopom, ker v soboto itak odidem iz te službe."

KARL MAUSER:

KAPLAN KLEMEN

ROMAN

"Če boš odšel, jaz te ne bom sodil."

Potlej sta odšla k večerni molitvi.

Življenje se je vrnilo v semenišče. Pred pragom so duhovne vaje. Nekateri se jih veselijo, drugi bojijo. Šest dni biti med temi zidovi, zaprt v te ozke hodnike, odrezan od vsega, brez sprehoda in brez družbe.

Predvečer duhovni vaj.

Kapelica je napolnjena. Klemen sedi na svojem mestu. Jernej na svojem. Moškaj se zvedavo obrača.

Ko pride skoz ravnateljstva vrata pridigar, leže tišina čez vso kapelico. Nato zapoje harmonij.

Klemen ima občutek, da se pričinja sodba. Tolikšne tesnobe in čudne žalosti še nikoli ni občutil kakor v tem hipu.

Pridigar pred oltarjem zapoje z visokim glasom:

Veni, Sancte Spiritus . . *

(* Pridi, Sveti Duh . . *)

Po kapelici zabučli. Tudi Klemen poje.

Nato gre pridigar na prižnico. Klemen se udobno nasloni s brtom na kiop in skoraj trepetaje čaka prvih besedi.

Duhovnik popravi široke rokave koretija, z živimi očmi preletj vso kapelico, nato skoraj tiho prične.

"Ko vas gledam pred seboj, dragi gospoje, mlade in polne življenja, ko mislim na vašo bodočo trnjevo in vendar tako lepo pot, prosim ljubega Boga samo za eno: Da pacem, Domine, in diebus nostris.

Mir v teh dneh, ko bomo delali račune in načrte, ko se bomo morda odločali za celo življenje."

"Res: da pacem, Domine. Da bo sleherni izmed nas lahko mirno prislunil svoji duši, da bo mogel seči globoko vase in se na križpotju trdno odločiti, tako odločiti, da mu ne bo nikdar v življenju žal, da se ni drugače odločil."

Klemen z očmi išče Jernejev obraz. Miren je, blede, kakor da mu vsaka pridigarjeva beseda poriva kri iz obraza.

Moškaj pridno zapisuje. Komaj da včasih dvigne glavo. Po kapeli je tišina, nihče se ne premakne. Zunaj je večer, kakor za stražo pod oknom.

Pridigar zaključuje govor.

"Kdor misli, da je veliko zapustil, naj pretehta izgubljeno z dobljenim in naj se odloči. Naj se posvetuje in moli. Toda vsak naj ve, da so tudi svetniki nosili telo se seboj in da telo poželi zoper duha, ker je telo iz prsti, duh pa od Boga. Slehernega izmed nas bo, kakor velikega opostola Pavla, tepel angel satanov, da se ne prevzamemo v svetem poklusu in da bomo v ponižnosti sledili svojemu gospodarju, velikemu duhovniku Jezusu Kristusu. Amen."

Dihanje.

Klemen čuti, kako je napest v kapeici popustila. Luči svetijo na zamišljene obraze, pridigar odhaja.

Jernej gre med prvimi iz kapele. Z očmi ujame Klemenov pogled, ki je plašen, izmika joč.

Po sobah je ta večer tiho, puščobno. Strogi silentium — nobene besede ni čuti.

Ko gre Moškaj po vodo, danne Jernej.

"Težko, da bom vzdržal. Prve besede so padle name kakor kladiiva."

Klemen mu ne ve odgovoriti. Samo to čuti, kako se globoko zasaja bolečina kakor ozek dolg nož, ki neusmiljeno reže preteklost od živga mesa.

Spat gredo zgodaj. Tudi lu-

či precej pogase. Noč je v sobi, tiha, plašna, kakor da ne upa od vrat do srede sobe.

Jernej leži na hrbtu in z odprtimi očmi strmi v strop, v belo liso, ki prihaja od cestne svetilke.

Tudi Klemen leži na hrbtu in ne more zaspati.

Tišina je tako prozorna, da boli.

Dan je enak dnevu, čez dan nobenega počitka, misli neprenehoma uprte v eno samo točko. Klemen si doslej ni mogel predstavljati, da more to človeka tako izmučiti. Vsak večer je bil zbit, truden.

Včasih je čez dan obstal ob oknu na hodniku. Ljudje so hiteli po cesti, vsak v svojo smer, svobodno, nezadržano. Na hodniku je bilo mrzlo, tla so se svetila, kakor da so jih oblezli polži.

Jernej je bil z živci pri kraju. Poskušaj je brati, mučil se je s Kempčanom, toda zaman.

Klemen ga je razumel. Toda preveč je imel opraviti s seboj, da bi ga mogel potolažiti. Z zadnjo silo je butnilo na dan hrepenenje po Zagrebu, po svobodi in prostosti. nŽova so zakrivatele vse rane, na pol zaceljene.

Potlej je šel k spovedi k pridigarju. Natančno se je izpovedal, odkrito namignil na svoje razpoloženje in čakal na sodbo.

Ko je stopil na hodnik, je bil blede toda čudovito miren. Tako mirne so samo vode po velikem viharju, ko se sprostje dračja in napotja.

Jernej pa še jesti ni mogel več.

Tako je prišlo nedeljsko jutro, jasno in mrzlo z ivjem in s sladkim pričakovanjem.

Zadnji govor, po maši slovesna zahvalna pesem. Te, Deum, laudamus . . *

* Tebe, Boga, hvalimo . . Jernej ni pel. Stal je v klopi z velikimi začudenimi očmi, kakor da ne more verjeti, da živi v tem ozkem prostoru.

Klemenu se je smilil.

Po maši so se na hodniku razvezali jeziki in Klemenu se je zazdelo, da so pustili zidovi svetlejši, prijaznejši, da je prišlo vanje nekaj tiste gorske sladkosti, ki je skrita v najbolj odročnih kottičkih planinskega sveta.

Na podobico, ki jo imel v Kempčanovi Hoji, si je zapisal spovednikove besede: Poklican si, da boš revež z reveži in bogat v Kristusu.

Misel se mu je zdela tako nova, tako čudovita, da mu je bila prvo razodetje. Prepajala ga je in ga polnila z neznano tiho srečo.

Jernej se mu je koj pridružil. V šestih dneh ga je vzelo, da se je Klemenu še bolj zasmilil.

"Kako, Jernej?"

(Dalje prihodnjit.)

MAKE

ONE A DAY

MULTIPLE VITAMIN CAPSULES YOUR BUY WORD

When you want vitamins that are Potent—

Guaranteed full potency, as shown on the label.

Easy and Convenient to take.

Economical—

Ask your druggist for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules. Take one capsule each morning and you can forget all about vitamins until next day.

Each capsule contains the full basic daily needs of the five vitamins whose requirements in human nutrition have been established.

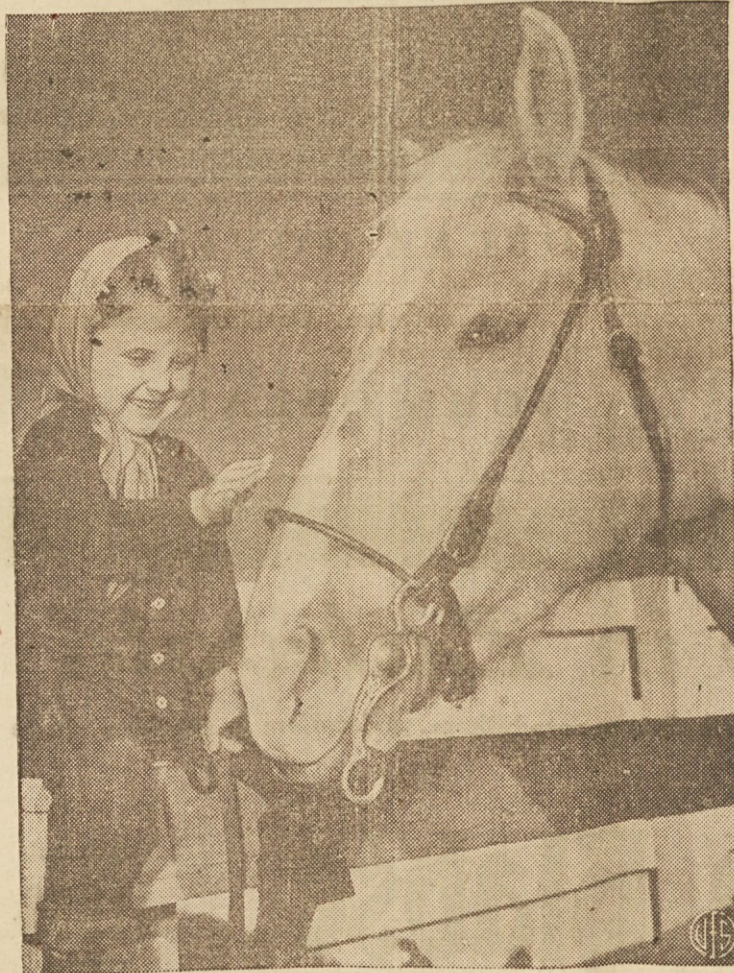
MILES LABORATORIES, INC. Elkhart, Indiana

Tovarišici Lavrič v nedrije

Chicago, Ill. — Tovarišica Lavrič Franciška se je zmotila, ko podtika Cvetkoto z Dolenjske vse tri dopise v Ameriški Domovini. Prvi odgovor sem bil napisal jaz in sicer na nesramne laži, ki jih je napisala. Ti imaš pred seboj skledo, ki se trudiš in jo umivaš in brišeš na vse mogoče načine in v istem času pa pluješ vanjo tako, da ne bo nikoli čista.

Zanimivi dopisi izpod peresa ženske, ki kakor sama trdi, živi v Ameriki nepretrgoma celih 45 let. Ti pozabljaš, da živimo sedaj v Ameriki žive priče dogodkov, ki so se odigrali v drugi svetovni vojni v Jugoslaviji. Da se Prosveta zelo zelo blamira v javnosti s temi dopisi ji gotovo ni znano, saj sem trdno prepričan, da bi tako očitnih laži gotovo ne pisala.

Očitaj Cvetku, do se boji in da ni možak, ker se ne podpisuje s polnim imenom kot Ti. Le verjemi mi, da se mi danes ne bojimo zase, ki smo v svobodi, ker se pa ne podpisemo je to velik dokaz kaj se še danes dogaja v Jugoslaviji in da dobro vemo, kaj čaka katerega naših sorodnikov, ki še vedno trepetajo pred rdečimi krvniki, kot smo mi nekoč. Vsi trije sopotniški časopisi v Ameriki se postavijo s takimi dopisovalci kot si Ti. Zelo sem se zanimal za Te posebno zato, ker mi je bilo to ime neznano v ajdovski fari; šele ko sem dobil pojasnilo, da je bilo jasnilo. Da Ti odkrito povem, da sem o Tebi od res poštenih Amerikancev dobil zelo zelo slabo izpričevalo.

Filmska igralka stara komaj štiri leta. — Mary Margaret Heitman se zabava s kratkim konjem v Las Vegas, kjer se je učila jahanja potem, ko je bil zanjo podpisan kontrakt za 7 let s filmsko družbo. Mary bo v filmu znana pod imenom Mary Happy.

In Tvoj slavonspev Titu, da je on prenal sovražnika iz Jugoslavije! Ha-ha-ha! Če bi Jugoslavija morala čakati na Tita, bi bila še danes pod okupatorjem. Ali res še danes ne veš, da so Nemci in Italijani ob koncu vojne sami prostovoljno zapustili Jugoslavijo brez bojev?! Ali tudi pri Prosveti ne vedo še tega ???

Tito, ta junak, je zavzemal Jugoslavijo brez bojev in to je bilo nadvse junaško, kar je lahko storil izključno samo Tito in njegova slavna vojska. Kako da ta junak ni storil tega vsaj pol leta prej in je čakal ravno na razpad? — Da bi bila tudi Ti v partizanskih vrstah, Ti rad verjamem, saj iz Tvojega pisanja razvidim kam spadaš. "Iz kraguljevega gnezda niso še nikdar golobje zleteli." Saj pri nas so bili samo taki, kot si Ti, pri partizanih, ker taki, kot smo mi, bi ne mogli poklati toliko nedolžnih ljudi, da bi bila slovenska zemlja tako prepojena s slovensko krvjo kot je sedaj.

Rad bi tudi poznal tistega slovenskega američanskega fanta kapetana, ki je bil pri boju v Žužemberku ob strani partizanov. Če sta kje blizu skupaj, Te prosim, da povej mu oziroma tem oznanilom in če bi ne bil vprašaj ga, kam je gledal? Ali je morda kratkoviden, potem mi ne zamerim; če pa dobro vidi, potem je najbrže od strahu videl farno cerkev v Žužemberku narobe. Čudno čudno, da so bili toповi v žužemberški cerkvi in okna zazidana, to mi je povsem nekaj novega. Lahko mi verjameš, da smo bili vsak dan pri sv. maši in v cerkvi ni bilo drugega kot nekaj ranjencev; zunaj cerkve par bunkerjev, o topovih pa niti

sledu. Ko so se Nemci umaknili iz žužemberka, je junaška partizanska vojska naredila ta svoj. V cerkev so nanosili slame in drv ter jo dobesedno požgali in takrat ni bilo nobenega Nemca ali belogardista več v žužemberku.

Ti, tovarišica Lavrič, bi bolje naredila, da bi o tej stvari previdno molčala, ker Tvoji partiji taka dejanja ne delajo nobene časti. Torej junaki partizani so požgali samo v žužemberku cerkev, farovž, posojilnico, šolo, sodnijo in Zdravstveni dom in sicer z izgovorom, da ne bo nobenega Nemca več v žužemberku. Toda, ta izgovor je bil slab, kajti Nemci so bili v žužemberku prav do razpada.

Da hvališ pokojnega škofa Gnidovca, Te razumem, ker je že mrtev, če bi še živel bi ga gotovo ne. Zakaj ne pišeš kaj več o g. Karlu Gnidovcu, dekanu iz žužemberka? Ali Ti ne gre tako pisanje? Ali ne veš, da je bil že sedaj po vojni obsojen na osem tisoč dinarjev globe in to samo zato, ker je s partizanskim dovoljenjem v cerkvi oznanil, če bi ljudje po svojih močeh darovali, da bi popravili streho na cerkvi v trgu žužemberku.

Kaj je zagrešil g. Gnidovec s tem oznanilom in če bi ne bil plačal kazni, je bilo rečeno, da gre na prisilno delo za pol leta. Star moč čez 70 let na prisilno delo — kje bo vzel osem tisoč dinarjev. Kaj takega se tudi tukaj v Ameriki ne bi zgodilo, tam v svobodni Jugoslaviji se je pa. Kar vprašaj in kot poročevalka naprednih listov bi to morala že vedeti. In to se je pripetilo človeku, o katerem se Ti praviš, da ga spoštujes. In tudi je ta moč vsega spoštovanja vreden. Kaj je vse ta moč preстал, vemo mi, ki smo z njim vred prenašali težo in krivice komunizma.

Sedaj pa še malo o tem, zakaj se nismo vrnili in da se bojimo, ker imamo krvave roke . . . — Teh in enakih spisov je bilo v Prosveti že nič koliko. Menda kdor zna kolikaj pisati, napiše spis v tem smislu in strese svoje puhle besede — izraz svoje surovosti — na papir.

Gotovo tukaj v Ameriki mnogo ljudi ne ve tega, kar vemo mi, ki smo preživljali revolucijo v domovini in še to v času svetovne vojne. Zato padajo nezasluženi očitki, čeprav so mnogi prepričani, da niso resnični. Mi smo se ob koncu vojne umaknili v Avstrijo in tam živeli v negotovosti najbolj bedno življenje. Mnogi so pustili doma lepa posestva, skromni pa svoje premoženje čeprav skromno.

Danes nam je zapisanih in izrečenih veliko očitkov, ki jih nismo zaslužili. Zato vam danes napišem kot nekaj odgovor in o resničnosti tega se lahko prepričate.

Koliko smo bili cenjeni v očeh jugoslovanske vlade, vam bodi dokaz to, koliko se je oblast v Jugoslaviji trudila, da bi nas

spravila nazaj v Jugoslavijo. V naše taborišče Spittal ob Dravi sta stalno skoro vsak teden prihajala po eden ali dva agenta, nas nagovarjala naj se vrnemo, da se nam ni ničesar bati in da nam bodo vse vrnili. Angleške oblasti so stalno razglašale, dajale pakete s hrano, obleko in vse v ta namen, da se vrnemo. Znan nam je bil Trobec iz Radovljice in so bili v taborišču ljudje, ki so se osebnost poznali z njim. Nekaj jih je bilo, ki so nasledili propagandi. Če bi jim danes bila dana prilika izbire med nami in njim, bi jih gotovo zmagala skušnjava za v Ameriko, ker vem, da so svobode v domovini že do grla siti.

Glavno za nas je to, da nas jugoslovanska oblast ni imela za zločince, a ameriški Slovenci pa nam imajo toliko očitati. Ali nismo mi prvi zadružniki? Ali nam ni bil Tito dovolj pri srcu, da smo mu darovali vsak po svojih močeh, to je — vse svoje premoženje in smo odnesli s seboj le golo življenje? ? ?

Tudi vas čaka Tito z odprtimi rokami še bolj kot nas, kajti mi smo sedaj "suhi" brez imetja, in kot zavedni Slovenci ne slišite njegovega klica, da bi nasuli v nenasitno komunistično malho še vi svoje premoženje, kot smo ga mi. Aha, če se gre za dolarčke, takrat se pa vaše veselje za Tita neha !!! Kako se to sliši, draga rdeča tovarišja. Kadar boste toliko darovali domovini kot smo mi, takrat šele iščite bruno v očesu svojega brata.

Ali ste nam nevoščljivi, da po tolikem trpljenju zopet dihamo svobodni zrak? Ali naj vam še povem kako sem razočaran, ko so mi še na Koroško grozili da bom v Ameriki suženj in sedaj ne najdem nobenega sužnja ko sem tukaj. Kje je ameriško suženjstvo, s katerim so nam komunisti grozili? ? ? Ali so nam zopet lagali, a kaj še, saj komunisti vendar nikdar ne lažejo, menda ja. To vidim, da je v Ameriki hudo, ko ljudje delajo za denar — v Jugoslaviji je boljše, kjer se dela za medalje ali pa za predhodno zastavo. Mislim, da si vsak lahko sam naredi pošteno sodbo, kje je boljše.

Begunec Jakob.

Takšne so . . .

"Pomisl, draga, zadnjič sem zasacila svojega moža s sobarico! Za kazen mi je moral kupiti dve novi obleki!"

"Toda sobarico si vendar takaj spodila?"

"Še ne! Rabim tudi še nov jesenski plašč."

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

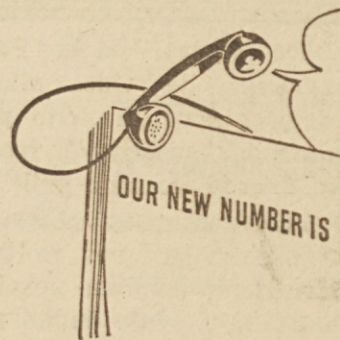
DELO DOBIJO

Mesar dobi delo

Dober mesar dobi takoj delo; mora biti trezen in stalen; dobra plača in prilika za napredovanje. Kogar zanima naj pusti svoj naslov v upravi tega lista.

(47)

MALI OGLASI

Sledeče firme in posamezniki naznanjajo svoje nove telefonske številke:

John Zalar naznanja članstvu društva France Prešeren št. 17 SDZ, da je njegova nova telefonska številka: HE 1-7364.

John in Rudy Knific, Realtor & Insurance: v uradu IV 1-7540, doma KE 1-0288.

Park View Florist, 9320 Kinsman Rd. (Jos. Starč) ima novo številko v prodajalni: MI 1-2469, na domu, 1096 Norwood Rd. pa EX 1-5078.

Mary Novak, 3623 E. 82. St. ima novo telefonsko številko: BR 1-2378.

A. Grdina in Sinovi imajo nove telefonske številke: pogrebni zavod: HE 1-2088, prodajalna s pohištvo: KE 1-1235, pogrebni zavod na Lake Shore Blvd: KE 1-5890, na kegljišču: EN 1-9398.

Soba se odda

Odda se ena soba poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1108 E. 71. St.

Stanovanje iščejo

Dve odrasli osebi iščeta 4 do 5 sob. To sta mati in hči, ki obe delati. Najraje bi dobile od 60. do 79. ceste. Kdor ima kaj primerne za naj, pokliče od 2 do 4 popoldne, ali pa v soboto ves dan: UT 1-1896, ali pa naj sporoči na 997 E. 63. St.

Poizvedovanje

Rada bi zvedela za Antona Cvelbar ki je bil jugoslovanski vojak v zadnji vojni. Doma je iz fare Bela cerkev iz Družinske vasi. Če kdo ve za njegov naslov je prošnja, da sporoči njegovi teti: Rozi Repar, 1162 E. 60. St. Cleveland 3, Ohio.

Vas muči glavobol?

Nabavite si najboljšje tablete proti glavobolu v naši lekarni.

Mandel Drug

15702 Waterloc Road
Cleveland 10, Ohio

Same "Lift," Different Cargo

Ever wonder what happened to the Berlin Airlift? Many of the men and the planes are still carrying on an important job of transporting men and supplies on "routine" training missions in Germany. The photo shows riflemen of an Infantry Regimental Combat Team boarding one of the big C-54 cargo planes for a move somewhere in Western Germany. The entire combat team, with their complete equipment, made the trip in C-54's during recent maneuvers.

Berite roman, ki vzbuja zanimanje povsod, kjer žive Slovenci!

"TA ROMAN BI MORALI BRATI VSI SLOVENC!"

soglašajo narodni voditelji kot škof dr. Rožman, pesnik Ivan Zorman, pisatelj Karel Mauser in drugi odlični možje, pa tudi preprosti čitatelji

Knjiga obsega 274 strani, je trdo vezana z lepo naslovno sliko (na levi) in stane \$3.00, po pošti \$3.25, po pošti izven mej U.S.A. \$3.50. Denar pošljite z naročilom.

Naroča se pri:

AMERIŠKA DOMOVINA ali IVAN JONTEZ
6117 St. Clair Ave. 1107 E. 74 St.
Cleveland 3, O. Cleveland 3, O.

Naprodaj tudi pri trvdkah:

GRDINA GIFT SHOPPE, 6113 St. Clair Ave.
A. KOLLANDER, 6419 St. Clair Ave.
STEVE F. PIRNAT, 6516 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

V Milwaukee, Wis., pri
OBZOR PUBL. CO., 830 So. 5th St.

POLOM

POSLOVENIL VLAD, LEVSTIK

Za slučaj, da bi Pariz zmagal, ga je videl slavno ustvarjati novo Francijo pravičnosti in svobode in tvoriti novo družbo, ko bodo gnili po-meteni ostanki stare. Seveda, v resnici so ga po volitvah imena članov komune nekoliko presenetila s svojo čudno me-šanico zmernih revolucionarcev in socialistov vseh struj, ki jim je bilo zaupano veliko delo. Poznal je nekaj teh ljudi ter jih cenil za celo srednje gla-ve. Ali ni bilo gotovo, da se najboljše med njimi spotakne-jo v zmedenosti idej, ki jih za-stopajo? Toda tisti dan, ko je bila komuna slovesno ustanov-ljena na trgu pred Mestno hi-šo, dočim so grmeli topovi, do-

čim so v vetru plapolale rdeče zastave, se mu je zahotelo po-zabiti vse, zopet je bil poln brezmeje, burne nade. In ilu-zija se je spet pričela v po-ostreni krizi bolezni, poslabša-ne do skrajnosti, sredi laži ne-katerih in pretirane vere dru-gih ljudi.

Ves mesec april se je Mau-ricie streljal po okolici Neuil-ly-ja. Nagla pomlad je odela španski bezeg s cvetjem, bili so se sredi nežnega zelenja vr-tov; in narodne garde so se vračale zvečer s šopki na kon-cu svojih pušk. Čete, združene v Versailles-u, so bile zdaj tako številne, da so mogli se-staviti iz njih dvojce armad, ar-mado prve linije pod povelj-stvom maršala de Mac-Maho-na, in rezervo, ki je poveljeval general Vinoy. Kar se tiče ko-mune, je imela zase blizu sto-tisoč mobiliziranih narodnih gard in skoraj enako število nadomestnih. In bojni načrt Versailles Beconski grad, nato Asnieres, samo da bi tesne-je sklenili obkoljujočo črto; kajti namerjali so vdreti v mesto skozi Point-du-Jour, ka-kor hitro bi mogli pod križnim ognjem Mont-Valeriena in Issy-ske utrdbe prekoračiti nasip. Mont-Valerien je bil njihov, in vsi napori so stremili za tem, da se polaste Issy-ske utrd-be, ki so jo naskakovali s po-močjo prejšnjih pruskih zako-pov. Že od srede aprila ni bi-lo več konca prestrelke in ka-nonade. V Levallois-u in Neu-illy-u se je vršil neprestan boj, streljanje s puškami minuto, za minuto, noč in dan. Veliki topovi, postavljeni na oklopnih vagonih, so se vozili po obme-tni železnici in streljali pre-

ko Levalloisa na Asnieres. Po-sebno pa je divjala bombardov-ka v Vanves-u in Issy-u; vse šipe pariških oken so se tresle od nje kakor za časa najhu-jših obleg, in dne 9. maja, ko je Issy-ska utrdba po prvem naskoku padla v roke Versail-ske armade, je bil poraz ko-mune neizogiben; in popadla jo je panika ter jo tirala do najhujših ukrepov.

Mauricie je odobral ustav-ovitev Odseka za Javni Blagor. Cele strani zgodovine so se mu vračale v spomin. Ali ni že udarila ura za krepko ravnanje, če hočejo oti domo-vino? Izmed vseh nasilnosti se mu je samo ob eni skrčilo srce v skrivnem strahu: ko so podrlj Vedomski steber; in ob-toževal se je tega kokar otroške slabosti, venomer je slišal de-da, kako mu je pripovedoval o Marengu, Austerlitzu, Eylavi, Friedlandu, Wagramu in Mo-skvi, junaške pripovedi, ki so ga navdajale s trepetom, kadar se jih je spominjal. Toda to, da so razrušili hišo morilca Thiersa do tal, obdržali talnike kot nekakšno poročstvo in pre-tinjo — alito niso bili pravični ukrepi sile spričo te vedno več-je besnosti Versailles-a proti bombardiranemu Parizu, kjer so granate razdirale strehe in ubijale neoborožene ženske? Mrkla strast razruševanja je naraščala v njegovem srcu, čim se je bližal konec njegovih sanj. Če že mora biti misel so-dnica in maščevalka zdroblje-na v krvi, pa naj se razkolje zemlja, izpremenjena v enem tistih vsemirnih preobratov, ki obnavljajo življenje! Naj se poruši ves Pariz, naj zgori ka-kor ogromna grmada na žrt-veniku, rajši, kakor da bi se iz-nova vdal svojim pregreham, svoj bedi in svoji zastareli družbi, pokvarjeni z gnusno krivico! In sanjal je druge velike, temne sanje: or-jaško mesto v pepelu, na bre-govih Seine samo še kadeča se pogorišča, rakova rana izžga-na z ognjem, nepopisana, brez-primerna katastrofa, iz katere se porodi novo ljudstvo. Kro-

žeče vesti so ga navdajale s čimdalje mrzličnejšim razbur-jenjem: celi oddelki mesta da so podrovani, katakombe na-polnjene s smodnikom; vsa ja-vna poslopja da se imajo raz-streliti; električne žice da so napete, ki vežejo posamezne mine med seboj, tako da bo ena sama iskra zapalila vse; in da so nakopičene velike za-loge gorljivih tvarin, zlasti petrolja, da izpremene ceste in trge v ognjene potoke in og-njena morja. Komuna je bila prisegla, da če vdoro Versailles v mesto, ne pride živa duša preko barikad, ki so zapirale križemce: tlak bi se udrl, porušila bi se poslopja, Pariz bi vzplamenel in pogoltnil ves svoj svet.

Mauricie se je vdal tem blaz-nim sanjam z mrklo nezadovoljnostjo do komune same. Ob-čutil je nad njenimi ljudmi, čutil je njeno nesposobnost, ču-til, da jo vlečejo nasprotno si-le na vse strani in da postaja tem brezglavejša nevarnost, ki ji preti. Od vseh socialnih pre-osnov, ki jih je obljubljala, ni mogla izvršiti niti ene, in ja-sno je bilo že zdaj, da ne bo pustila za seboj nobenega traj-nega dela.

Njeno najhujše zlo pa je iz-viralo iz nasprotja in tekmo-vanja med člani, ki jo je trga-lo na kose, iz glodajočega su-ma, v katerem je živel vsaka-

ter izmed njih. Mnogi, zmer-nejši in boječnejši, se že niso več udeleževali sej; drugi so ravnali pod bičem dogodkov, trepetali pred mogočo dikta-turo in bili obenem za njo, da bi otela domovino, v tej uri, ko so se skupine revolucionarcev borile med seboj do uničenja. Za Cluzereton in Dombrov-skim, je imel biti osumljen Ros-sel, Delescluze, imenovan za civilnega delegata v vojnem ministerstvu, ni mogel stori-ti ničesar, vzlic svojemu veli-kemu ugledu. In nameravani veliki socialni napor se je raz-drobil in ponesrečil v osam-ljenosti, ki je postajala čim-dalje večja okrog teh vodilnih mož, obsojenih v onemoglost in siloma prihranjenih v obup.

V Parizu je naraščala gro-za. Pariz, izprva ogorčen pro-ti Versailles-u, še danes trepe-čoč od trpljenja oblege, se je zdaj odopovedal komuni. Prisi-ljeno zapisavanje v vojake, od-redba, ki je uvrstila v narodno gardo vse moške pod štirides-tim letom, je razburila miro-ljubneže in povzročila splošen beg. Prebivalci so odhajali čez Saint-Denis, preoblečeni na vse mogoče načine in opremljeni s ponarejenimi alzaškimi listi-nami ter se spuščali ponoči z vrvmi in lestvami v utrdbene jarke. Bogati meščani so bili že davno odšli. Nobena tovar-

na, nobena delavnica ni odpr-la svojih vrat. Nič več ni bilo kupčije in dela, brezdel-nost je vladala vse naprej ob tesnobnem pričakovanju neizo-gibne rešitve. Ljudstvo je ži-velo še vedno samo od svoje narodnogardistovske plače, od tistih tridesetih sous, zaradi ka-terih so se mnogi borili in ki so bili pravzaprav eden glavnih povodov in življenski vzrok upora. V jasnem solncu pre-krasnega meseca maja si sre-čaval na pustih ulicah le še divjo svečanost pogrebno za-veznik, ubitih od neprijatelja, izprevodov brez duhovnika, kr-ste pokrite z rdečim zastava-mi, za njimi pa množica, ki je nosila šopke immortel. Cer-

kve so bile zaprte in so se iz-premenile vsak večer v klubne dvorane. Izhajali so samo re-volucionarni listi, vsi drugi so bili zaplenjeni. To je pomeni-lo uničenje Pariza, tega velike-ga in nesrečnega Pariza, ki je proti narodnemu zboru ohranil svojo mržnjo kot republikansko glavno mesto in v katerem je zdaj čimdalje huje naraščal strah pred komuno in nestrp-na želja po rešitvi iz njenih nezgod — spričo strašnih histo-rij, ki so krožile o vsakdanjih aretacijah talnikov in o smod-nikovih sodih, spravljanih v kanale, kjer so baje stražili možje z bakljami in samo ča-kali znamenja.

(Dalje prihodnjč).

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

SE PRIPOROČAMO ZA POPRAVILA FENDERJEV, OGRODJA IN ZA BARVANJE AVTOMOBILOV.

SUPERIOR BODY & PAINT CO.

6605 ST. CLAIR AVENUE
FRANK OVELBAR, lastnik.

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI NAŠE
DOBRE IN NEPOZABNE MATERE

Mary Strojín

ki je za vedno zatisnila svoje dobre
oči dne 8. marca 1949.

Eno leto že Te krije zemlja,
truplo tam v grobu trohni,
nam pa težko je pri srcu,
po licu nam solza drči.

Mirno počivaj tam v grobu,
v tihem tam kraju mira,
duša pa večno plačilo
uživa pri ljubemu Bogu.

Žalujoci ostali:

ANTHONY, FRANK, JOHN,
ALBERT, sinovi;
MRS. ANNE PROSEN, MRS.
FRANCES SITTER, hčeri.

Cleveland, O., 8. marca 1950.

Naznanilo in Zahvala

Z globoko žalostjo in bridkostjo v srcu naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je umrl naš ljub-
ljeni soprog, blagi in skrbni oče ter stari oče

1872

Anton Hlabše

1950

ki je previden z svetimi zakramenti za umirajoče po kratki boleznj izdihnil svojo blago dušo dne 4. februarja 1950. Naš
dragi pokojnik je bil rojen dne 19. januarja 1872 v Martinjaku pri Grahovem na Notranjskem.

Pogreb se je vršil dne 7. februarja 1950 iz pogrebne zavoda Joseph Zele in Sinovi v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo za-dušnico je daroval preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar. Po sveti maši pa je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter ondaj položeno k zemeljskemu počitku.

Na tem mestu se kar najiskrenejše želimo zahvaliti č. g. Fran-cis M. Baragi, ki je pokojnika previdel z svetimi zakramenti.

Dalje se iskreno zahvalimo preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Po-nikvarju za opravljeno sv. mašo zadušnico in vse pogrebne mo-litve, ki jih je opravil za pokojnika, spremil truplo pokojnega iz pogrebne zavoda Joseph Zele in Sinovi v cerkev sv. Vida in od tam pa potem na pokopališče Kalvarija. Tudi njemu naš iskreni: Bog plačaj.

Dalje še posebej zahvala preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponik-

varju, č. g. Rev. Francis M. Baragi ter Rev. Victor N. Tomcu, ki so prišli pokojnika kropit, ko je počival na mrtvaškem odru ter molit za njegovo dušo.

Naša iskrena zahvala vsem, ki so poklonili toliko lepim ven-cev ob krsti pokojnega ter mu tako izkazali zadnjo čast.

Enako se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za svete maše, ki se bodo opravele za mir in pokoj duše dragega pokojnika.

Naša zahvala vsem, ki so dali na razpolago svoje avtomobile na dan pogreba ter tako mnogim omogočili, da so se mogli ude-ležiti pogreba.

Dalje se zahvalimo vsem, ki so prišli pokojnika kropit, ko je počival na mrtvaškem odru ter molili za mir in pokoj njegove duše. Prav tako tudi vsem onim, ki so se udeležili pogreba, zlasti

pogrebne sv. maše ter potem pokojnika spremili na njegovi zad-nji poti vse do njegovega groba.

Posebna zahvala pa še društvu dvor Baraga št. 1317 Katoli-ških Borštarnjev, ki so prišli molit sv. rožni venec ob krsti pokoj-nega ter ga lepo spremili na njegovi zadnji poti; prav tako tudi za vso pomoč.

Iskrena zahvala dragim sosedom iz 72. ceste, ki so nabrali denar, ki se ga bo porabilo za sv. maše, da se bodo opravile za dušo pokojnega.

Naša posebna zahvala pa še pogrebni zavodu Joseph Zele in Sinovi za tako vzorno vodstvo pogreba ter vso prvovrstno poslugi, ki so nam jo dali ob tej žalostni priliki.

Iskrena zahvala za izraze sožalja bodisi pismeno ali ustmeno. Končno zahvala vsem, ki so nam kaj dobrega storili ob tej za nas tako bridki uri.

A Ti predragi in ljubljani soprog in skrbni oče, počivaj v miru v zemlji ameriški in lahka naj Ti bo gruda te Tvoje nove domovi ne; duši Tvoji blagi pa večni mir. Naj Ti dobri Bog poplača obilo za vse Tvoje trpljenje in skrb, ki si jih doprinesel, da si skrbno vzgojil tako številno družino, ki zdaj žaluje po Tebi, a Ti z vso srčen o željo želi: večno veselje v družbi izvoljenih. Bog daj, da se enkrat snidemo vsi nad zvezdami!

Križ nam je drevo življenja,
v njem nam upanje zori;
da če smo s Kristusom trpeli,
sešli se bomo z Njim v večnosti.

MARION HLABŠE, soproga
ANTHONY, ml., CARL, FRANK, JOE, FERDINAND, ADOLPH, LOUIS, ALBERT, HENRY, in RICHARD, sinovi
ANGELA, poročena FORTUNA, in ANNA, poročena THEUS, hčeri
VNUKI in VNUKINJE

Cleveland, Ohio, 8. marca 1950.